

Kære alle sammen,

Kære Siang,

1. Det er en stor glæde for mig at få lov til at sige nogle ord i dag, når Tværkulturelt Center overrækker *Årets Krus* til Siang Cer Par.
2. Jeg gør det med særlig glæde, fordi jeg som gammel fynbo straks hæftede mig ved de steder, der nævnes, når man fortæller om Siangs liv: Ørbæk, Oure, Ringe, Svendborg. Det er egne, jeg selv kender. Min egen hjemstavn ligger blot få kilometer fra Ringe. Der noget særligt fint i, at vi i dag kan hædre en ung kvinde, hvis livshistorie på én gang er dybt forankret i Fyn – og samtidig rækker langt ud i verden.
3. Siang kom til Danmark i 2006 som syvårig sammen med sin familie som FN-kvoteflygtning fra Burma, fra delstaten Chin. Hun kom hertil som barn, med minder, med afsavn, med en familiehistorie præget af opbrud – og med alt det, som følger med, når man er fordrevet og må begynde forfra i et nyt land.
4. Flygtninge kommer til Danmark med håb om en tryk og god tilværelse. Men håb bliver ikke til noget af sig selv. Det kræver vilje, det kræver arbejde, og det kræver karakter. Og netop det vidner Siangs liv om.
5. Hun har taget en dansk uddannelse. Hun er blevet sygeplejerske. Hun arbejder i dag på hjerte- og lungeafdelingen på Svendborg Sygehus. Allerede dér ser vi noget væsentligt: Hun har ikke blot skabt sig et godt liv. Hun bruger sine evner i et arbejde, hvor hun hver dag tager

ansvar for - og drager omsorg for andre mennesker. Det er i sig selv prisværdigt, men det kræver også et menneskeligt overskud, som er beundringsværdigt.

6. Siang modtager ikke Årets Krus blot fordi hun har klaret sig godt. Hun modtager det, fordi hun har gjort noget mere. Hun har forstået, at det at leve mellem to kulturer ikke blot kan være en udfordring; det kan også være en styrke. Hun siger selv, at hun er “rig på kulturer”. Det er et smukt udtryk. Og det er mere end en personlig formulering. Det har også et samfundsmæssigt perspektiv. For i en tid, hvor forskelle let bliver gjort til problemer, minder Siang os om, at dobbelte erfaringer, dobbelte sprogverdener og dobbelte tilhørsforhold også er en ressource – både for det enkelte menneske og for fællesskabet.
7. Hun tilhører det, man kalder “halvandengenerationen” – dem, der er født i forældrenes hjemland, men er vokset op i Danmark og bærer begge verdener med sig. Det er krævende. Man skal finde sig selv mellem generationer, mellem sprog, mellem normer, mellem forventninger. Siang gør ikke denne position til en klage. Hun tager ansvar.
8. Det ser vi blandt andet i hendes store frivillige engagement som ungdomsleder i baptistkirken i Ringe. Her er hun ikke bare deltager, men forbilledet. Hun er med til at bære en menighed og et fællesskab, og hun er samtidig meget bevidst om, at unge med flygtninge- og migrantbaggrund ikke skal leve i lukkede rum. De skal have kontakt

med danske unge. De skal kunne finde deres egen vej. De skal være stolte af deres baggrund og samtidig føle sig hjemme her.

9. Siang viser, at integration ikke handler om at opgive sig selv.

Det handler om at bygge bro.

Det handler om at tage det bedste med fra det, man kommer fra, og lade det møde – og blive en del af - det samfund, man lever i.

Det er ikke teori hos Siang. Det er dagligdag.

10. Der er ingen bitterhed at spore hos Siang. Hun formår at få livets røde tråd til at hænge sammen og ikke bryde i fortrængningen af en vanskelig periode. Hun ved at fortiden findes. Hun ved, at tab og savn er en del af hendes liv. Men hun insisterer på, at tilværelsen hænger sammen og at alle erfaringer tæller. Siang forener alvor med lys og erfaring med fremtidstro.

11. Når man skal begrunde, hvorfor valget er faldet på netop Siang Cer Par, kunne man sige det enkelt:

Siang repræsenterer ikke blot en vellykket personlig historie. Hun repræsenterer også noget, som vi som samfund har brug for at konstatere: Mennesker med flygtningebaggrund ikke bare er nogen, vi skal "hjælpe". De er også mennesker, som hjælper os med at blive et rigere, stærkere og et mere menneskeligt samfund.

Siang gør Danmark større.

Ikke i geografisk forstand – men menneskeligt.

Hun minder os om, at medborgerskab ikke alene handler om pas og papirer, men om deltagelse, ansvar og vilje til at bidrage. Hun minder os om, at trofasthed mod egne rødder og loyalitet over for det samfund, man lever i, ikke er modsætninger. Og hun minder os om, at det er muligt at være både chin, burmesisk og dansk – og være det med styrke, værdighed og åbenhed.

12. Kære Siang,

Du modtager i dag *Årets Krus*, fordi du med dit liv og dit virke viser, hvad det vil sige at forvalte en vanskelig begyndelse på smukkeste vis.

Du møder livet med flid, ansvar og generøsitet. Du har en dagligdag, hvor du tager vare på andre. Du er brobygger mellem kulturer og generationer.

Det fortjener anerkendelse.

Det fortjener respekt.

Og det fortjener denne pris.

Hjerteligt tillykke med *Årets Krus*.

AK, 20.03.26